Спи, малий мужицький синку, спи, моя забаво!
Хилиш сонно ти голівку, тиху й кучеряву,
До грудей своєї неньки припадаєш мляво.
Спи, мій синку, іав-нана, іав-нанінао!

Каже мати:— Мій коханий, радосте єдина!
Рученятами голубиш ти мої коліна.
Я побачу ще, як з тебе виросте людина,
Як батьків недоля рабська зміниться для сина!

Зірка в тебе інша! Людське ти здобудеш право!
Іав-нана, вардо-нана, іав-нанінао!

Вірю я, що інша доля богом тобі дана,-
Будь одважний, працьовитий, уникай обману,
Щоб не плакала за тебе матінка кохана.
Зрозумій, що ти не маєш над собою пана!

Не лякайсь! Тобі я правду мовлю величаво.
Іав-нана, вардо-нана, іав-нанінао!

Путь твоя лягає, любий, вільна та широка,
І тебе не подолає панська лють жорстока.
Хай посліпнуть очі ката, злого кровосмока!
Бог спасе тебе від горя, від лихого ока.

Чи тобі приємно слухать, що кажу ласкаво?
Іав-нана, вардо-нана, іав-нанінао!

Поруч з сином можновладця сядеш ти у школі,-
Доклади ж, прошу я, синку, всіх зусиль та волі,
Щоб від панського нащадка не відстав поволі,
Щоб довів, що син селянський — кращий в їхнім колі.

Ти братів своїх врятуєш, змучених криваво!
Іав-нана, вардо-нана, іав-нанінао!

Урядовці нас мордують, нами володіють,
Нас ні слухать, ні балакать з нами не воліють:
Женучи на працю, лають, люто скаженіють,
Та вони тебе, мій синку, лаять не посміють!

Годі зносити образи! Де ти, наша славо?
Іав-нана, вардо-нана, іав-нанінао!

Мій маленький соловейку, мій трояндний цвіту!
Пильно слухай колискову пісню сумовиту,
Скоро вже діждусь на неї я твого одвіту,-
Ти прокинешся, пізнаєш гіркість цього світу.

Ти пізнаєш, як дурити може світ лукаво!
Іав-нана, вардо-нана, іав-нанінао!

1864

Перекладач: Микола Бажан